

**Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Casparus Mauritius, SS.
Theol. D. ... ad Exequias, Quae ... Christiano Kellermanno, Notar. Publ. & Aerar.
publ. Provincial. quondam praefecto integerrimo, Hodie ... parantur, Omnes
omnium ordinum Cives Academicos ... invitat**

Rostochii: Kilius, 1651

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn771233728>

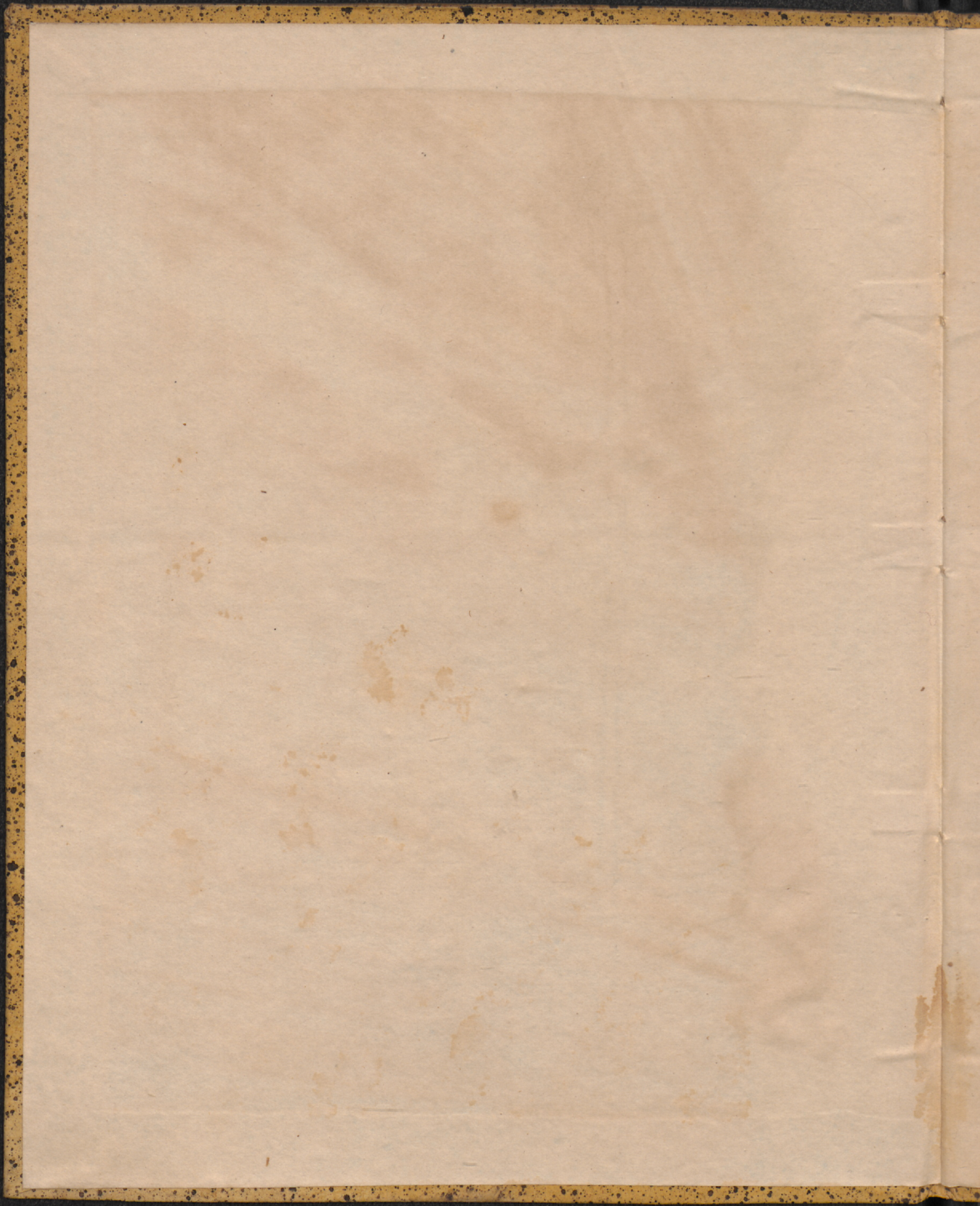
Druck Freier Zugang

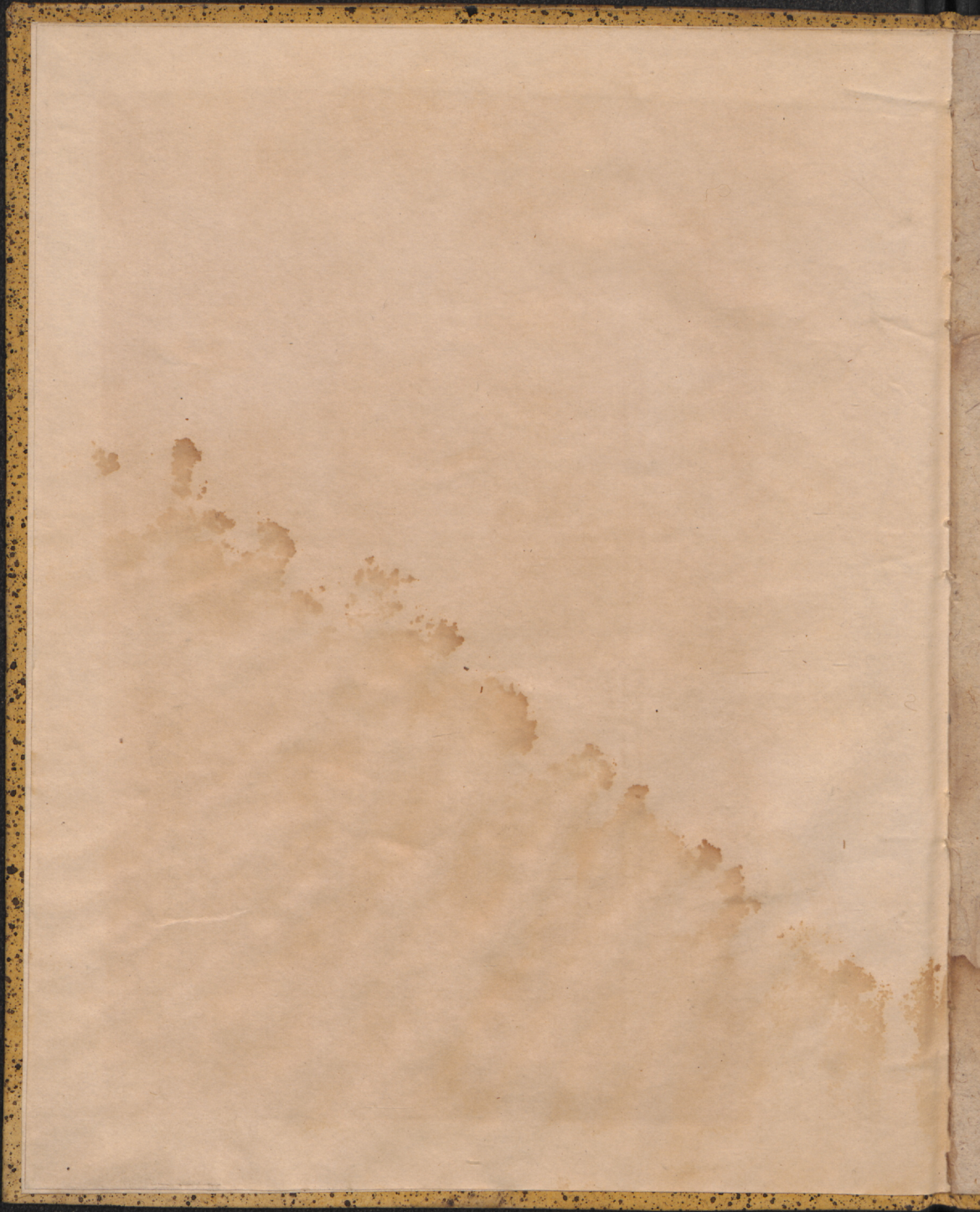

Mauritius, C.
in C. Kellermann.

Rost. 1651.

6.

PROGRAMMA

Quo

RECTOR

UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS

CASPARUS MAURITIUS,

SS, Theol. D, ejusdemq, P, P, & Eccles,

ad Exequias,

Quæ

Venerando, Doctissimo & Prudentissimo Seni

**DN. CHRISTIANO
KELLERMANN,**

Notar. Publ. & Ærar. publ. Provincial.
quondam præfecto integerrimo,

*Hodiè ad horam primam in templo Mariano
parantur,*

Omnes omnium ordinum Cives

ad academicos officiosè & dili-
genter invitatur.

•• (O) ••

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr.

ANNO M, DC, LI.

Nter omnes status, qui Deum agnoscent authorem, nullus est antiquior statu conjugali. Hic enim in ipsis primordiis, cum nondum vitiaisset primos parentes detestanda labes, coepit, Seminarium statuum reliquorum. Etenim absq; conjugio esset nec inter parentes & liberos societas, nec ordo imperantium & subditorum ullus futurus fuisset, Quam ergo frontem fuisse iis dicemus, qui cum nihil horum ignorare possent, in Ecclesia quippe pleriq; educati, suæ tamen malignitatis aculeos expromere non dubitaverunt adversus sacratissimum hunc & venerandum statum? De Encraticis loquor, de Marcione, Secundo, Tatiano, Montano, Manichæis monstris illis hominū, & hæreticorum pestilentissimis. Quos tamen ipsos minus miramur conjugio iniquiores fuisse, homines fanaticos & vertiginis spritu actos: Tertullianum miramur & Hieronimum, Patres doctissimos, quorum uterq; consuetudinem conjugalem vocare haut erubuit *communem contumeliam*. Cæterum rationes assertionis tam audacis si inspiciantur & sub incudem revocentur, deprehendentur sanè illæ minus validæ, ne dicam nugatoriæ & perquam ridiculæ esse: puta, non inducendos in mundum alios tam miserè infelices futuros, adulterium committere eum qui mulierem concupiscit, multo ergo magis eum, qui ducit, conjugio impediri orationes Christianorum, qui tamen esse debeant indefinentes Christum non duxisse uxorem, ergo nec Christianis, qui ad perfectionem aspirant, ducendas uxores, & si quæ sunt hujus fursuris alia, indigna profecto seria responsione, & ab Ecclesia prisca merito rejecta atq; damnata. Cum enim conjugii dignitatem & honestatem ipsis solis ra-
diis in-

diis inscriptam esse sacro codici animadvertent, noluerunt, quod a Deo purissima mente profectum esset, spurcissimo spiritui adscribere & impuritatis damnare. Contendebant homines malefani, in conjugio nullam esse posse castitatem, sed rectiora docti Patres orthodoxi honorabiles esse nuptias cum Apostolo dixerunt, rati consuetudinem conjugalem esse σωφροσύνην pudicitiam & castitatem, sicut pronunciavit Paphnutius Confessor in celebri Synodo Nicæna. Augustinus castitatem conjugalem & pudicas nuptias appellare haud dubitat, non primas tantum, verum etiam secundas & tertias. Sic enim loquitur

lib. de fide ad Petrum: *Quia aegritudini semper consulendum est, propterea si contigerit primo privari conjugio, si voluerit secundas vel tertias inire nuptias nullum de illis peccatum habebit, si eas castè servarit.* Idem de Virginit. cap. XLIV.

Quis nesciat obedientem mulierem inobedienti virgini proponendam: Sed quando amba sunt obedientes præceptis Dei, itane sanctam virginitatem etiam trepidabit castis nuptiis & continentiam præferre connubio? Imo vero non dubitet hanc rem illi rei proponere. Hic tamen vel hæc virgo obediens & Deum timens illi vel illi mulieri obediens & Deum timenti se anteferre non audeat: alioqui non erit humilis, & Deus superbis resistit. Hæc Augustinus rectè. Neq; enim diffitendum, cum, qui sine conjugate vivere potest, majori a Deo ornatum esse dono, minoribus esse objectum incommodis, exemptum esse illi ἀνάγκη, θλιψὶς ἐν σαρκί, καὶ μετ' ἡμῶν βιωτικαῖς, de quibus Paulus agit 1. Cor. VII. Benè Gregorius XII. Moral. Bonum est conjugiam, sed mala sunt, qua circa illud ex hujus mundi cura succrescunt. Dum ergo tenetur, quod non nocet ex rebus juxta positis, committitur plerumq; quod nocet. Sicut sæpè rectum mundumq; iter pergitur, & tamen ortis juxta viam vepribus per vestimenta retinemur. In via quidem manda non offendimur, sed a latere nascitur quo pungamur. Hactenus

ergo melior conditio cœlibis, quam conjugis: neq; tamen ille propterea efferri animo debet, aut opinionis errore fingere sibi satisfactiones pro peccatis, merita remissionis peccatorum, gratiæ Dei salutis & vitæ æternæ.

Hoc faciunt stulti, quos gloria vexat inanis.

Hos repressurum Concilium Gangrense Can. X. sic statuit: *Si quis ex his, qui virginitatem propter dominum servant, extollitur adversus conjugatos, anathema sit.* Id quod sibi dictum putabunt Pontificis, & si sapiunt, nugas exuent inveteratas. Nobis sedet, cœlibem statum sic elogiis commendare, ut nihil inde detrimenti sentiat status conjugalis. Illum præferendum esse censemus secuti Apostolum ut liberio rem pius & commodiorem, sed illis qui ad sublime hoc propositum à Deo sufficienti dono sunt instructi: hunc aliis commendamus, qui non tam sublime, quam tutum vitæ genus sectantur, suisq; congruum esse rationibus arbitrantur. Quod si quis præsentia spectet tempora, ferrea illa non aurea, planissimè confitebitur meliorem & beatiorem esse cœlibis quam conjugis sortem. Quidni ergo beatum quoq; prædicemus nostrum piè defunctum, Senem Venerandum & Doctissimum Dn. CHRISTIANUM KELLERMANNUM, Not. publ. & ærario publico Provinciali quondam præfectum, qui totam vitam cœlibem transegit, ut Deo & proximo liberius & commodius intervire posset, mortuum sine motu sine metu, sine curis mordacibus ibiq; consistentem, unde nihil eum pellat, ubi nil terreat? Cujus curriculum vitæ sicut id accepimus à p. defuncti fororis filio, Viro Clarissimo & Experientissimo Dn. JOHANNÉ BACMEISTERO, Medicinæ Doctore eximio, amico nostro pl. colendo, hic duximus exhibendum & representandum. Natus est noster piè defunctus Anno seculi superioris octuagesimo primo, XXIV, Decembris circa

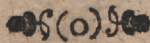
circa septimam vespertinam honestissimis in hac Urbe
Parentibus, Patre Viro Amplissimo & Consultissimo
Dn. JOHANNE KELLERMANN O, primum
Protonotario Judicij Provincialis meritissimo, deinde
Consule hujus Urbis dignissimo: Matre Matriona opti-
ma & piissima DOROTHEA Jünglings. Avum Pa-
ternum habuit JOHANNEM Kellermann / Civem &
Cerevisiarium in hac civitate integerrimum; Aviam
vero Paternam ANNA M. Nissen / ex familia olim præci-
pua Beselerorum, quorum aliqui Consulari, multi Sena-
toria dignitate in hac Republ, conspicui fuerunt, oriun-
da. Avus maternus ipsi fuit Vir prudentissimus Dn.
BERNHARDUS Jüngeling, Domini NICOLAI
Jünglings / Consulis quondam Neobrandenburgensis
meritissimi Filius, qui à teneris Duci JOHANNI AL-
BERTO & Duci Udalrico felicissimæ recordationis
Principibus, primo in aulis, deinde in obsidione Haf-
nienti suam fidem & industriam in Secretariatu adeo
probavit, ut tandem rei monetariæ Illustrissimorum
Megapolensium in opido Gadebusch / nec non Civitatis
Wismariensis præficeretur. Avia vero materna ELI-
SABETHA Kupfferschlägers / ex Westphaliæ opido
Horn nō incelebri, patre HERMANN Kupfferschlägers
Matre vero Gode vocata, oriunda. His majoribus or-
tum Parentes à prima pueritia bonis literis & honestis
moribus imbui sedulo curarunt nihilq; omiserunt, quod
ad excolendam ipsius indolem & divinitus concessa,
Ingenij dona exsuscitanda & perpolianda pertinere ar-
bitrarentur. Adultior factus, cum prædictus Dn. Consul
KELLERMANNUS Anno M. D. XCVI. XXIX.
Augusti Civitatis nomine ad coronationem Serenissimi
quondam ac Potentissimi Daniæ Regis Christiani IV.

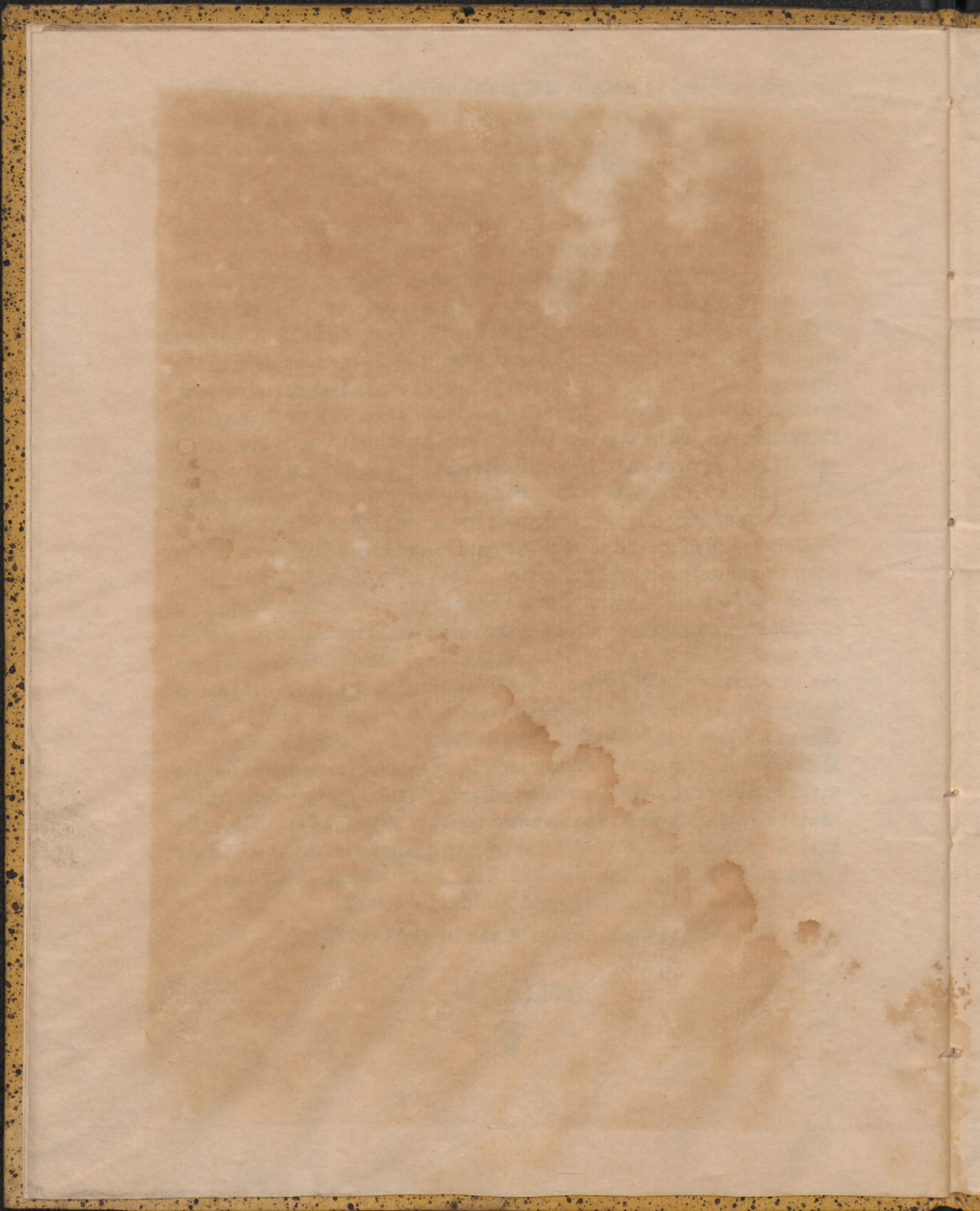
excellentissimæ memoriæ Principis, Hassniam mittē-
retur, Filium hunc suum charissimum Christianum,
ad spectandum actum illum eminentissimum secum ire
voluit. Domum reversus postquam in Schola Patria
sub optimis & doctissimis Præceptoribus bonarum ar-
tium & lingvarum fundamenta feliciter jecisset, in hac
Academia Juris studio operam dedit, in quo cum non
infeliciter progredi cœpisset, Patre interea è vivis sub-
lato, primum Helmæstadium ad Academiam Juliam
profectus est, hinc Dresdam & tandem Lipsiam perve-
nit. Hic cum studiorum gratia commoraretur, ani-
mum ad artem Notariatus appulit, ut usum forensē &
civilium negotiorum praxin paulatim addisceret: in-
quare brevi tantum profecit, ut à Dn. D. Bachtio Co-
mite Palatino Notarius Publicus creareretur. Quo in-
munere cum domi & foris summa cum dexteritate ver-
saretur, tandem propter judicij rectitudinem, fidem, in-
dustriam, taciturnitatem ærario publico provinciali
præfectus est, in quo officio administrando nihil ad
summam diligentiam fecit reliqui. Civitatis causa cum
solus tum una cum aliis Dnn. delegatis arduas legatio-
nes obivit, & ante biennium & quod excurrit, à suo co-
gnato Dn. D. & Consule NICOLAO Scharffenberg/ in
comitatum adscitus noster piè defunctus ad Coronatio-
nem Serenissimi & Potentissimi Regis Daniæ Fride-
rici III. Dnn. delegatis associatus est. Etsi autem ob
ingravescentem ætatem valetudine afflictior esset, om-
nes tamen actiones suas, omnia consilia ad commu-
nem patriæ salutem & tranquillitatem direxit, eiq; fide-
delem operam navavit. Matri suæ charissimæ p.m. con-
tinuis ferè cum morbis conflctanti per XXIX. annos
omnia filialis amoris & obsequii officia præstitit, Sor-
ribus

ribus suis, inprimis Sorori SOPHIÆ Dn. D. MAT-
THÆI BACMEISTERI, Physici quondam Lunebur-
gensis p. m. relicti viduæ ejusq; liberis Mariti & Paren-
tis instar per XXIV. annos usq; ad extremum vitæ ha-
litum tanta cum diligentia & fide præfuit, ut non Fra-
trem, non Avunculum sed Parentem se amisisse summo
cum moerore animi profiteantur, sicq; ALIIS IN-
SERVIENDO ipse CONSUMTUS est. Sem-
per in ore habuit: DEO ET PROXIMO. Tandem
vitæ & annorum satur morbo ingrevescente viatico
corporis & sanguinis Dominici instrui desideravit.
Quod ipsum ubi ipso die Dominico Reminiscere mini-
sterio Viri Reverendi & Clarissimi Dn. M. NICOLAI
RIDEMANNI, Ecclesiastæ Mariani dignissimi,
Collegæ nostri amicissimi ex voto accepisset, triduo
post, nempe XXVI. Febr. hora prima pomeridiana pla-
cidè in vera Dei agnitione & invocatione obdormivit, &
vitam cum morte feliciter commutavit, annum agens
septuagesimum. *Excepit illum magna & aeterna pax: non
paupertatis metus, non divitiarum cura, non libidinis per vo-
luptatem carpenis stimulis incesitur, non invidia felicitatis
alienæ tangitur, nec sua premitur, nec conviciis quidem ullis
verecundæ aures verberantur: nulla publica et clades conspicitur,
nulla privata: non sollicitus futuri pendet ex evenitu semper
in deteriora dependenti, ut mihi de suo hæc Seneca largia-
tur, homo Ethnicus, qui si obfirmare animum hac ra-
tione potuit adversum fati hanc legem, quid nos face-
re par est, divini verbi clarissima luce illustratos? Agi-
te ergo Vos superstites, pie defuncti nostri memoriam
non sine acerbi doloris sensu recolentes, cogitate, non
mortuum esse sed vera & æternum duratura vita donatū.*
Nostis

Nostis illa Senecæ: Et infinito dolore cum aliquem ex castissimū amiserū,
offici, stulta indulgentia est: & nullo, inhumana duritia. Optimum inter
pietatem & rationem temperamentum est, & sentire desiderium & opprime-
re. Omnis vita supplicium est. In hoc profundum inquietumq; projecti mare,
alternis astibus reciprocum & modo allevans nos subitis incrementū, modo
majoribus damnis deserens, assidueq; jactans nunquam stabili consistimus
loco: pendemus & fluctuamur. & alter in alterum illidimur. & aliquando
nausfragium facimus, semper timemus. In hoc tam procelloso & in omnes tem-
pestates exposito mari navigantibus nullus portus nisi mortū est. Ne itaq; in-
videte piē defuncto: qui scit, tandem liber, tandem tutus, tandem æternus
est. Non injuriam vobis fecit Deus quod Kellermannum vestrum amisistū.
Sed beneficium datum, quod tamdiu pietate ejus licuit vobis uti. Iniquus est,
qui muneris sui arbitrium danti non relinquit: avidus, qui non lucri loco
habet quod accepit, sed damni quod reddidit. Ingratus est, qui injuriam vocat
finem voluptatū: stultus, qui nullum fructum esse putat honorum, nisi præse-
rium; qui non & in præteritis acquiescit, & ea judicat certiora, quæ abje-
runt, quia de illis ne desinant non est timendum, Nos sic statuamus, certiora
esse ea, quæ futura in cælis nos manent, quia de illis, ne desinant, non est
timendum. Cum autem exuviæ corporis hodie patri communi terræ
honesto sepulturæ ritu sint reddendæ, à vobis; Omnium ordinum Cives
Academici, studiosè & officiosè contendimus, ne gravemini frequentes
convenire & honorifica funeris deductione vestram in demortuum pie-
tatem & in superstites propinquos mœstissimos, totamq; adeo familiam
inclitam benevolentiam & observantiam contestari. Inter eundam illud
Senecæ meditamini: Vivere tota vita discendū est, & quod magis mirandū,
totam vitam discendum est mori. Quod vos inprimis ferocientes, lascivientes, &
vostro vitio pravaq; educatione viles animæ ad animum admittite. Error
est, non putare ad mortem nisi senes inclinatosq; jam vergere, cum illo infan-
tia statim & juvenia omnūq; ætas ferat. Ipsa vestra incrementa, si bene
computatū, damna sunt. P. P. Rostochij sub sigillo Rectoratus
nostri VII. Mart. Anno M. DC. LI.

Conventus fiet in aede Mariana hora prima;

circa septimam vespertinam honestissimi
Parentibus, Patre Viro Amplissimo &
Dn. JOHANNE KELLERMAN
Protonotario Judicij Provincialis meritis
Consule hujus Urbis dignissimo: Matre
ma & piissima DOROTHEA Jüngling
ternum habuit JOHANNEM Kellerman
Cerevisiarium in hac civitate integerrimu
vero Paternam ANNAM Rifen / ex famil
pua Beselerorum, quorum aliqui Consular
toria dignitate in hac Republ, conspicui fu
da. Avus maternus ipsi fuit Vir prude
BERNHARDUS Jüngeling, Domini
Jünglings / Consulis quondam Neobran
meritissimi Filius, qui à teneris Duci JOH
BERTO & Duci Udalrico felicissimæ
Principibus, primo in aulis, deinde in ob
nienti suam fidem & industriam in Secr
probavit, ut tandem rei monetariæ Illus
Megapolensium in opido Gadebusch / nec
Wismariensis præficeretur. Avia vero m
SABETHA Kupfferschlägers / ex West
Horn nō incelebri, patre HERMANN &
Matre vero Gode vocata, oriunda. His
tum Parentes à prima pueritia bonis lite
moribus imbui sedulo curarunt nihilq; on
ad excolendam ipsius indolem & divini
Ingenij dona exsuscitanda & perpoliend
bitrarentur. Adultior factus, cum prædic
KELLERMANNUS Anno M. D. X
Augusti Civitatis nomine ad coronatione
quendam ac Potentissimi Daniæ Regis C

A 3

the scale towards document

Image Engineering - Scan Reference Chart: TE263 Serial No. 099 Patch Reference numbers on UTT